هشتم مارس روزجهانی زن گرامی باد!

میزان آزادی زن درجامعه معیار آزادی جامعه است

صحنه ای از تظاهرات شکوهمند ۸ مارس، روز جهانی زن درتهران(سال ۱۳۵۷)

بار دیگر هشتم مارس فرا میرسد. این روز تاریخی روز همبستگی زنان سراسر جهان در پیکار به خاطر رهائی از قیود ارتجاعی و قرون وسطائی و نیل به تساوی حقوق با مردان است. از زمانی که زنان روز همبستگی خود را بنیان نهادند بیش از یک قرن سال میگذرد. در طول این مدت زنان با مبارزات خویش توانسته‌اند در وضع اجتماعی خویش تغییرات بسیاری به وجود آورند. درجهان سرمایه‌داری و امپریالیستی علیرغم تبلیغات فراوان، اما از برابری زنان و مردان خبری نیست و زنان اولین قربانیان بحران و رکود اقتصادی هستند. بحران مالی اخیر که تمام جهان سرمایه‌داری را درهم پیچیده و پوسیدگی و گندیدگی درونی این نظام را بار دیگر برملا کرده است، موقعیت زنان در این جوامع را در زمینه‌هائی چون بهداشت و خدمات پزشکی، آموزش و پرورش، کار و حرفه، حقوق مدنی و جایگاه اجتماعی و سیاسی مورد تعرض قرارخواهد داد و شکاف نابرابری‌ها را ژرف تر خواهد نمود. تعرض به حقوق زنان درجوامع پیشرفتهٔ صنعتی از ماهیت نظام سرمایه‌داری برمی خیزد و تنها با بر انداختن جامعهٔ طبقاتی میتوان به این وضع پایان بخشید. آزادی زنان و تساوی کامل آنان با مردان جز با دست طبقهٔ کارگر، جز درجامعهٔ سوسیالیستی و درجریان ساختمان سوسیالیسم امکان پذیر نخواهد بود. فقط درجامعهٔ سوسیالیستی است که زنان امکان می یابند کلیهٔ استعدادهای جسمی و روحی خود را به کاراندازند و در پروسهٔ تولید اجتماعی فعالانه شرکت جویند. بیهوده نیست که رهائی زنان از هرگونه قید اجتماعی و تساوی حقوق آنان درتمام شئون سیاسی، اقتصادی و اجتماعی یکی از اصول مرامی احزاب مارکسیستی لنینیستی جهان و جزو لاینفک مبارزهٔ این احزاب است.

امروز درشرایطی به استقبال روز جهانی زن می رویم که موقعیت زنان دربرخی کشورها به خاطر جنگ و تجاوز امپریالیستی بسیار اسفناک بوده ونه تنها پیشرفتی نداشته بلکه سرنوشت زنان را به وخامت کشانیده است. بمباران وحشیانهٔ فلسطین در نوار غزه که نیمی از قربانیان زن و کودک بوده، ادامهٔ اشغال عراق، افغانستان... وضعیت زنان را وخیم تر کرده و بزرگ ترین قربانیان این تجاوزگری زنان و کودکان می باشند.

زنان ایران نیمی از سکنهٔ کشورند اما نیمی محروم تر و رنجکش تر. زنان مانند مردان از کلیهٔ بلایای اجتماعی و اقتصادی ناشی از سلطهٔ ارتجاعی رژیم اسلامی در رنجاند. اما میان زنان و مردان عدم تساوی شدیدی به چشم میخورد. زنان دریک رشته ازحقوق سیاسی و اجتماعی و حقوقی که مردان از آن برخوردارند، محرومند. زنان ایران نه تنها در معرض نابرابری و تبعیض طبقاتی و پی آمدهای اجتماعی مترتب از آن قرار دارند، بلکه از آن نظر شایان توجه خاصی هستند که در سیستم و نظامی زندگی می کنند که بر تفکیک جنسیتی و یا آپارتاید جنسی استواراست. ستون ها و ارکان این آپارتاید

جنسی برقانون گزاری کشور، برشرع اسلامی، بر نظام ولایت فقیه و برفرهنگ و سنت‌های به شدت واپسگرای فئودالی و مرد سالاری بنا گردیده است.

هنوز از طلیعهٔ بهار آزادی بهاری که نشکفته به خزان گرائید چند صباحی نگذشته بود که زنان ما، مورد اولین حملات فاشیستی خودکامگان قرارگرفتند. طرح اجباری کردن حجاب و روسری و شعار "روسری یا توسری" به خوبی پرده در واقعیت ننگین عقب مانده و قرون وسطائی جمهوری اسلامی دربارهٔ زن بود. اعلامیه‌های دیواری و برنامه‌های مستهجن رادیو و تلویزیون که مذبوحانه برای درهم کوبیدن موج بر حق تظاهرات زنان ترتیب داده بودند بیش از پیش دروغ بزرگ برابری زن و مرد درجامعهٔ اسلامی پس از انقلاب را افشا کرد. این دید که زن" بالقوه" سرچشمهٔ گناه و فساد درجامعه و در نهایت به باد رفته ارزش‌های دینی و اخلاقی آن می تواند باشد و درنتیجه باید هویت وحقوق انسانی زن راصریحاً انکارکرد و در کفن سیاهش پیچید را، اسلام از یهودیان و مسیحیان به عاریه گرفته است. دشمنی ادیان چه یهودی و چه مسیحی و چه اسلام با زن تاریخ طولانی دارد. در دعای صبحگاهی مردان یهود ادا می شود: " شکرخدا را، پروردگار ما و پروردگار عالم را که مرا هم چون زن نیافرید."

اما شرکت میلیون‌ها زن در انقلاب بهمن ۵۷ که با هدف استقرار حکومتی ملی، آزاد و دموکراتیک و تساوی حقوق زن با مردان بود اگر چه به اهدافش نرسید لیکن به چنان تغییراتی در واحد خانواده‌های سنتی منجر شد که دیگر امکان ندارد جامعهٔ ایران را بدون فعالیت زنان و شرکت وسیعشان در تمام عرصه‌های فعالیت اجتماعی تصور کرد. زن ایرانی را دیگر نمی شود به پستوی خانه‌ها منتقل کرد. همین تأثیر عظیم انقلاب بود که امروز اکثر دانشجویان ایرانی را زنان تشکیل می دهند و این در جهان بی همتاست. همین شرکت عظیم زنان در انقلاب است که آنها را امروز در صف اول در مقابل اقدامات ضد دموکراتیک و سرکوبگرانهٔ رژیم جمهوری اسلامی قرار می دهد. نیروی عظیم انباشتهٔ انقلابی زنان با دیو ارتجاع زن ستیز سر آشتی ندارند.

حزب ما قاطعانه از تساوی حقوق زنان و مردان دفاع میکند و برای لغو کلیهٔ قوانین ارتجاعی مذهبی و غیر مذهبی، لغو هرگونه تبعیض ومحدودیت برحسب جنسیت، آزادی پوشش، آزادی ازدواج و انتخاب همسر و ازدواج غیر مذهبی، لغو کلیهٔ قوانینی که به بهانهٔ ناموس، ارتکاب جنایت علیهٔ زنان را توجیه می کنند، ممنوعیت فحشاء به طور کلی و فحشاء مذهبی به نام صیغه گری، آزادی سقط جنین و به رسمیت شناختن این حق برای زنان از هیچ گونه تلاشی دریغ نمی ورزد و پیگیرانه درجهت تحقق آن، که با برافکندن رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی میسر است، گام برمی دارد.

حزب کارایران(توفان) به زنان دلیر و مبارز ایران درود می فرستد و یقین دارد که زنان تحت ستم ایران نقش شایستهٔ خود را در برانداختن رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی و زدودن تمامی قید و بندهای سرمایه‌داری و ماقبل سرمایه‌داری با سربلندی ایفا خواهند کرد و جز این نیز نخواهد بود.

زنده باد پیکار متحد زنان سراسرجهان علیه سرمایه‌داری و امپریالیسم!
سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی!
زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!
فرخنده باد ۸ مارس روز جهانی زن!

حزب کارایران(توفان)
اسفند ماه ۱۳۸۷
www.toufan.org
toufan@toufan.org